

В.А. Henderson
Б.А. Хендэрсан

A London Night
Лонданская ночь

BRUCE ALEXANDER
HENDERSON

БРУС АЛЯКСАНДР
ХЕНДЭРСАН

A London Night
Лонданская ноч

The translation from English to Belarussian
by Nikolai Yatskoff

Пераклаў з англійскай мовы на беларускую мову
Мікола Яцкоў

SPRAVA
ВЫЛІ-ВРЛІ
2010

Photos *by B.A.Henderson*

Выдавец / Publisher

*213107 в.Брылі
Магілёўскага раёна
Беларусь*

*213107 Bryli
Mogilev region
Belarus'*

№ 48 23.06.2010 г.

brylibelarus@gmail.com

Poems © B.A.Henderson 2010

Photos © B.A.Henderson 2010

Translation © N.A.Yatskoff 2010

Compilation © Sprava Ltd 2010

All rights reserved. No part of this publication
may not be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted, in any form or by any means, electronic,
mechanical, photocopying, recording or otherwise,
without the permission of the publishers.

Bruce Alexander Henderson

But now it was owned by the sea...

Тут зараз мора всі займатись...

Time Runs Out

We had to leave our house behind,
They said "Don't worry", but we had to mind.
We'd lived in it for years you see,
But now it was owned by the sea.

"It will be years before it's here,
So just don't worry, and don't fear."
But who were they to really know,
Of what we'd get from nature's blow.

Our weather too, was now much worse,
Did we deserve this rotten curse?
As record after record went,
We wished it all had not been sent.

The ones who voted and were green,
The ones who said we should have seen,
"Our leaders our the ones to blame,
The ones who let our lands go lame."

So, if you'd get it in your head,
And listen to what I have to say,
"If you don't heed to what is said,
Then later you shall pay!"

Канец часу

Сказалі нам, што мы павінны
Свой кінупць дом, дзе палавіны
Сардэц і лёсаў засталіся,
Ў муры і сцены запляліся.

Тут зараз мора ўсё займае.
І чутна: “Мы вас падтрымаем –
І будзе новы дом мацней!..”
Каб ведаць нам пра ўсё раней!..

Свае прырода ладзіць гоны...
За што такія нам праклёны?
Калі адлік пачаўся той?
Калі мы сціхлі пад лухтой?..

Але ж былі ўсяго вытокі,
І нешта пелі нам прарокі...
Шукаем зараз вінаватых
У тым, што знікла наша хата.

А каб паслухалі ў свой час
Што вызначалася для нас –
І коштаў гэтых не было,
І быў бы дом, і ўсё б цвіло.

Kanets chasu

Skazali nam, shto my pavinny
Svoi kinuts' dom, dze palaviny
Sardets i lyosaŭ zastalisya,
Ź mury i stseny zaplyalisya.

Tut zaraz mora Źsyo zaimae.
I chutna: “My vas padtrymaem –
I budze novy dom matsnei!..”
Kab vedats' nam pra Źsyo rane!..

Svae pryroda ladzits' gony...
Za shto takiya nam praklyony?
Kali adlik pachaŹsya toi?
Kali my stsihli pad luhtoi?..

Ale zh byli Źsyago vytoki,
I neshta peli nam praroki...
Shukaem zaraz vinavatyh
U tym, shto znikla nasha hata.

A kab pasluhali Ź svoi chas
Shto vyznachalasya dlya nas –
I koshtaŹ getkih ne bylo,
I byŹ by dom, i Źse b tsvilo.

Next door has these funny beasties...

Якби це цікавий заїсідви...

The Ant (The Ant Version)

There was this ant from next-door`s house,
He was so brave, he killed a mouse.
One day he packed up for a mission,
And left with soldiers for the kitchen.
They grabbed some food and started back,
But didn`t see the pan go smack!

The Ant (The Adult Version)

The neighbours have these horrid creatures,
With speedy legs and nasty features.
One day they ventured into here,
And we were struck with shock and fear.
I grabbed the pan from off the rack,
And watched them as the pan went smack!

The Ant (The Kid Version)

Next door has these funny beasties,
They scurry fast and have great feasties.
One day we watched them marching past,
Their little legs did go so fast.
We wondered when they would come back,
But screamed out when the pan went smack!

Мураш (Версія мураша)

Мураш я з той, суседняй хаты.
Мышэй лаўлю заўжды заўзята.
І на чале ўсіх мурашоў
На кухню тую вось пайшоў...
Каструлю вычысцілі. Сіла!
І тут накрыўка нас накрыла.

Мураш (Версія дарослага)

А у суседзяў мурашы –
Хоць дынамітам іх глушы!..
Прыйшлі, дарэчы, і да нас –
Адразу ў кухню. Блін, атас!
Каструлю ледзь паспеў адняць.
Вунь пад накрыўкаю сядзяць.

Мураш (Версія дзіцёнка)

Яны ж цікавыя заўсёды!..
І з-пад суседскай вунь згароды
Аднойчы строём падыйшлі,
На кухню шпарка так прайшлі.
І раптам крык і стук. Вы чулі?
Не выпускаюць іх з каструлі...

Murash (Versiya murasha)

Murash ya z toi, susednyai haty.
Myshei laŷlyu zaŷzhdy zaŷzyata.
I na chale ŷsih murashoŷ
Na kuhnyu tuyu vos' paishoŷ...
Kastrulyu vychysctsili. Sila!
I tut nakryŷka nas nakryla.

Murash (Versiya daroslaga)

A u susedzyaŷ murashy –
Hots' dynamitam ih glushy!..
Pryishli, darechy, i da nas –
Adrazu ŷ kuhnyu. Blin, atas!
Kastrulyu ledz' paspeŷ adnyats'.
Vun' pad nakryŷkayu syadzyats'.

Murash (Versiya dzitsyonka)

Yany zh tsikavyya zaŷsyody!..
I z-pad susedskai vun' zgarody
Adnoichy stroem padyishli,
Na kuhnyu shparka tak praishli.
I raptam kryk i stuk. Vy chuli?
Ne vypuskayuts' ih z kastruli...

A victory for our great land...

Час нашої великої перемоги...

Times Have Changed

We all sat by our TV sets,
Making fun and placing bets,
Wondering if those rumours
Of war really true.

Fighting had begun they said,
People fought and people bled,
But to what extent they never told,
Just like the wars of old.

Our armies had done nothing yet,
Waiting like a well trained pet,
"Hey tell us guv, we want to know,
The orders from above."

A General came to see the men,
And told them all right there and then,
"I know old chaps, it's such a bore,
But now it's time for us to score,
A victory for our great land,
So let us hear the band."

And as it played we watched them go,
Tears, and kisses we only could blow,
Going off to kill and burn,
We hoped they would return.

Months had passed,
How long would it last?
The letters we sent,
Our hearts nearly spent.

Our men were soon home from the front,
But so early and blunt.
We asked if they'd won,
They hadn't killed one,
And then we realised our blunder.
For we had thought,
Our men had fought,
For courage, sanctity and valour.
But then to find it was just to wait,
For our leaders to lay the bait.
We were then to hear,
And soon to fear,
For what they had in store,
Was total blood and gore.
"With one press of the button,
Up they would fly,
And in minutes we all would die."
We shouted and pleaded,
That all we had needed,
Was just a little more time.
All they said was not to shout,
For our time had now run out.
And indeed it had,
But we were glad,
As the leaders pressed their buttons...

Іншыя часы

Ля тэлескрынак мы сядзелі,
Рабілі стаўкі і глядзелі,
А там – вайна, а нам – забава...
Але ў крыві ўся гэта справа.

І мы пачулі, як нам баюць,
Што на вайне і забіваюць,
Але ў сучасныя гады
Смярцей не столькі, як тады.

А войскі ўсе нападатове,
І з перамогай ў цеснай змове:
“Эй, хто нам можа адказаць –
Калі паходам выступаць?”

І генерал з’явіўся бравы,
Прывёз ён заўтрашнюю славу:
“Назад глядзець – настрою страта!
Сынкі! Раздавім супастата!
Час надышоў вялікі наш!
Валыншчык! Грай паходны марш!”...

Валынкi дружна задудзелі.
Ішлі садлаты. Мы глядзелі.
Ішлі на смерць без развітання –
Са спадзяваннем на вяртанне...

І месяцы мінулі.
І шмат чаго мы счулі;
Ў лісты, што пасылалі,
Кавалкі сэрцаў клалі.

І адгрымела... І аднойчы
Яны прыйшлі ў світанак з ночы
І ў хаты стомлена ўвайшлі...
А мы спыталі: “Ці знайшлі
Вы перамогу ў тых краях?”
 Ў адказ – маўчання ўзмах.
 А думкі, як арэлі –
 І мы ўсё добра зразумелі:
 Калі там смерць салдат шукала,
 Тут хтось сабе набыў нямала.
І невядома ўсё ж - чаму
Давер аддалі аднаму?
Яго абралі мы: “Плыві!” –
А ён прынёс нам смак крыві...
 “Націснуць кнопку дастаткова –
 І будуць новыя умовы:
 Цераз хвіліну знікне ўсё!”
А мы крычалі пра сваё –
Што ёсць патрэбы ў нас свае,
Ды толькі часу нестае...
 Але ніхто не слухаў нас,
 Паколькі скончыўся наш час...
 Не трэба ўжо нішчымных слоў!..
 Бо кнопкі тахкаюць “раз-раз”
 Пад пальцамі правадыроў.

Inshyya chasy

Lya teleskrynak my syadzeli,
 Rabili staŭki i glyadzeli,
 A tam – vaina, a nam – zabava...
 Ale ŷ kryvi ŷsya geta sprava.
 I my pachuli, yak nam bayuts',
 Shto na vaine i zabivayuts',
 Ale ŷ suchasnyya gady
 Smyartsei ne stol'ki, yak tady.
 A voiski ŷse napagatove,
 I z peramogai ŷ tsesnai zmove:
 “Ei, hto nam mozha adkazats' –
 Kali pahodam vystupats'?”
 I general z'yaviŷsya bravy,
 Pryvyoz en zaŷtrashnyuyu slavu:
 “Nazad glyadzets' – nastroyu strata!
 Synki! Razdavim supastata!
 Chas nadyshoŷ vyaliki nash!
 Valynshchyk! Grai pahodny marsh!”...
 Valynki druzhna zadudzeli.
 Ishli sadlaty. My glyadzeli.
 Ishli na smerts' bez razvitannya –
 Sa spadzyavannem na vyartanne...
 I mesyatsy minuli.
 I shmat chago my schuli;
 ŷ listy, shto pasylali,
 Kavalki sertsay klali.

I adgrymela... I adnoichy
Yany pryishli ŷ svitanak z nochy
I ŷ haty stomlena ŷvaishli...
A my spytali: “Tsi znaishli
Vy peramogu ŷ tyh krayah?”
 ŷ adkaz – maŷchannya ŷzmah.
 A dumki, yak areli –
 I my ŷse dobra zrazumeli:
 Kali tam smerts' saldat shukala,
 Tut htos' sabe nabyŷ nyamala.
I nevyadoma ŷsyo zh - chamu
Daver addali adnamu?
Yago abrali my: “Plyvi!” –
A yon prynyos nam smak kryvi...
 “Natsisnuts' knopku dastatkova –
 I buduts' novyya umovy:
 Tseraz hvilinu znikne ŷsyo!”
A my krychali pra svayo –
Shto yosts' patreby ŷ nas svae,
Dy tol'ki chasu nestae...
 Ale nihto ne sluhaŷ nas,
 Pakol'ki skonchyŷsya nash chas...
 Ne treba ŷzho nishchymnyh sloŷ!..
 Bo knopki tahkayuts' “raz-raz”
 Pad pal'tsami pravadyroŷ.

A darkness draws across the skies...

И праз нелюбе - цени се многа...

A London Night

Far beyond the border lines,
Far beyond the rotting mines,
A darkness draws across the skies,
Towards our blind unseeing eyes.

The streets lie silent for tonight,
All dark apart from dim moon-light.
They lie in bed, there's not a word,
Until that horrid sound is heard.

From the darkness here they come,
Unseen but for a lowly hum.
Through their windows they prey for fate,
Until the sound stops they will wait.

A hold of breath,
The smell of death.
No more the sound,
Now all hearts pound.

Лонданская ноч

А недзе межаў чорны плот,
А недзе шахт густы смурод,
І праз нябёсы -- цемры шлях
Да рэшткаў свету, што ў вачах.

Вячэрніх вулачак падман,
І поўні мройны караван...
У ложку цесным слоў няма,
І жах прыходзіць задарма –

Ён крокі робіць з-за акон,
Пад нос мурлыкае пра скон
І забірае моўчкі лёс,
Хоць спадзяванняў цэлы стос...

Смяротны меч,
Дыханне - прэч,
Знікае гук
І сэрцаў стук.

Londanskaya noch

A nedze mezhaŭ chorny plot,
A nedze shaht gusty smurod,
I praz nyabyosy -- tsemry shlyah
Da reshtkaŭ svetu, shto ŷ vachah.

Vyachernih vulachak padman,
I poŷni mroiny karavan...
U lozhku tsesnym sloŷ nyama,
I zhah pryhodzits' zadarma –

Yon kroki robits' z-za akon,
Pad nos murlykae pra skon
I zabirae moŷchki lyos,
Hots' spadzyavannyaŷ tsely stos...

Smyarotny mech,
Dyhanne - prech,
Znikae guk
I sertsayŷ stuk.

Randall, Randall, fluffy thing...

Ronan, Ronan, nyraahix...

Ode to Randall

**Pitter patter pitter pat
I think I hear my cat,
Meoo meow meoo meow
Oh, now I hear him howl !**

**Randall, Randall, fluffy thing
You really like to sing,
You must think you are really good
as it always gets you food !**

**Randall, Randall, furry beast
I know you like a feast,
But if you eat as much as that
You'll surely end up fat !**

**Pitter patter pitter pat
And there, off goes my cat,
I guess the next I hear his feet
Is with an urge to eat !**

18 October 1996

Ода Рэндалу

Пітэр патэр пітэр пат, -
Сёння зноў цябе зашмат.
“Мяў-мяў” наўздагон –
О, я чую: вые ён!

Рэндал, Рэндал, пухавік, -
Песня быццам нейкі крык.
Не лічы, што ты мастак –
Пакармлю цябе за так.

Рэндал, Рэндал, пухадром...
Жраць не даць – лічы, аблом.
Ежа – ўвесь жыццёвы змест.
На сябе зірні: жытрэст!

Пітэр патэр пітэр пат, -
Ты куды пакрочыў, брат?
Зноў, відаць, паесць ахвота.
Во жыццё у абармота!

17 чэрвеня 2010

Oda Rendalu

**Piter pater piter pat, -
Sennya znoŭ tsyabe zashmat.
“Myaŭ-myaŭ” naŭzdragon –
O, ya chuyu: vye yon!**

**Rendal, Rendal, puhavik, -
Pesnya bytsam neiki kryk.
Ne lichy, shto ty mastak –
Pakarmlyu tsyabe za tak.**

**Rendal, Rendal, puhadrom...
Zhrats' ne dats' – lichy, ablom.
Ezha – ŭves' zhytsyovy zмест.
Na syabe zirni: zhyrtrest!**

**Piter pater piter pat -
Ty kudy pakrochyŭ, brat?
Znoŭ, vidats', paests' ahvota.
Vo zhytsy u abarmota!**

17 chervenya 2010

But now I sit and watch them run...

I fantasize about the good life...

Now

I remember how we used to run,
And play about and have such fun.
We all were close, I was their friend,
And all we hoped was that it would not end.

But now I sit and watch them run,
And play about and have such fun.
I stay inside, they keep away,
As they laugh, and joke, and play.

He had not seen me by the road side,
Where we were playing seek and hide.
I ran across, but again no more,
He hit and I fell to the floor.

Sitting by myself, alone,
Away from them to stop them moan,
"Look out! You`re getting in the way,
Go away and let us play."

I didn't even like it there,
But at least I've got my moving chair.

Зараз

Я помню гульні нашы тыя...
Часы міналі залатыя –
Былі мы разам, сябравалі,
Жыцця бясконцасць уздымалі.

І раптам лёс кудысьці збочыў,
Мне адзіноту напярочыў...
Я на сяброў гляджу сваіх –
І паўстае той страшны міг.

... Мяне збіваць ён не хацеў,
Калі я ў хованку ляцеў
Цераз дарогу і праз лёс –
Як быццам, Бог мяне узнёс.

Адтуль, са светлай вышыні
Я бачыў высілкі гульні
І чуў: “Ты, дружа, выбачай –
Гуляць нам не перашкаджай!..”

Гульні нязнаныя маршруты...
Прастол на колах – гэта крута!..

Zaraz

Ya pomnyu gul'ni nashy tyya...
Chasy minali zalatyya –
Byli my razam, syabravali,
Zhytsya byaskoncase' uzdymali.

I raptam lyos kudys'ci zbochyŭ,
Mne adzinotu naprarochyŭ...
Ya na syabroŭ glyadzhu svaih –
I paŭstae toi strashny mih.

... Myane zbivac' yon ne hatseŭ,
Kali ya ŭ hovanku lyatseŭ
Tseraz darogu i praz lyos –
Yak bytsam, Bog myane uznyos.

Adtul', sa svetlai vyshyni
Ya bachyŭ vysilki gul'ni
I chuŭ: “Ty, družha, vybachai –
Gulyats' nam ne perashkadzhai!..”

Gul'ni nyaznanyya marshruty...
Prastol na kolah – geta kruta!..

We live for only a heartbeat in time...

Мы живём на свете вот так, бегом...

* * *

**We live for only a heartbeat in time,
Yet we grow and multiply like a cancer,
Eating away at the living tissue of our world.
She is but a child,
But still we beat her,
Choke her,
Poison her blood,
Tear at her flesh.
She cries out,
But space carries no sound.**

17 April 1991

* * *

Мы жывём на свеце гэтым белым,
Нібы рэшткі чорнага былля,
І сусвет курочым надта смела,
Ну а ён, як быццам немаўля,
Ну а мы ізноў яго нявечым
І на плечы
Крыж узносім свой....
І ўжо кліча
Кожнага з нас Вечнасць,
І заве бязмоўна за сабой.

17 чэрвеня 2010 г.

* * *

**My zhyvyom na svetse getym belym,
Niby reshtki chornaga byllya,
I susvet kurochym nadta smela,
Nu a yon, yak bytsam nemaŭlya,
Nu a my iznoŭ yago nyavechym
I na plechy
Kryzh uznosim svoi....
I ŷzho klicha
Kozhnaga z nas vechnasts',
I zave byazmoŭna za saboi...**

17 chervenya 2010

Микола Яцкоў

Фотаздымак А.Яцковай
Photo by A.Yatskova

CONTENTS • ВМЕСТ

Time Runs Out	6
Канец часу	7
The Ant	10
Мураш	11
Times Have Changed	14
Іншыя часы	15
A London Night	22
Лонданская ноч	23
Ode to Randall	26
Ода Рэндалу	27
Now	30
Зараз	31
“We live for only a heartbeat in time...”	34
“Мы жывём на свеце гэтым белым...”	35

На правах рукапісу
Літаратурна-мастацкае выданне

Брус Аляксандр Хендэрсан

Лонданская ноч

Вершы

Пераклаў на беларускую мову
Мікола Яцкоў

Рэдактар - В.М.Яцкова
Фотаздымкі - Б.А.Хендэрсан і А.М.Яцкова
Гарнітура - Georgia, Pushkin
Друк - Samsung SCX-4200

As the manuscript
The Literary and Art edition

Bruce Alexander Henderson

A London Night

Poems

The translstion from English to Belarussian
by **Nikolai Yatskoff**

Editor - O.Yatskova
Photo - B.A.Henderson, A.Yatskova
Type - Georgia, Pushkin
Printing - Samsung SCX-4200

